پیش بینی نشانه های سلامت روانی بر اساس تاب آوری در خواهران و برادران نوجوان دانش آموزان با کم توانی ذهنی شهر شیراز در سال تحصیلی ۹۱-۱۳۹۰

ستاره شجاعی ۱، دکتر احمد به پژوه ۲، دکتر محسن شکوهی یکتا ۳، دکتر باقر غباری ۴ تاریخ وصول: ۱۳۹۱/۱/۲۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۵/۱٤

چکیده

یژوهش حاضر با هدف پیش بینی نشانه های سلامت روانی بر اساس تاب آوری در خواهران و برادران نوجوان دانش آموزان با کم توانی ذهنی صورت گرفت. روش پژوهش کاربردی و شیوهٔ انجام دادن آن همبستگی است. جامعهٔ آماری در این پژوهش کلیهٔ خواهران و برادران نوجوان 11 ۱۸ ساله دانش آموزان با کم توانی ذهنی شهر شیراز درسال تحصیلی 19 ۱۳۹۰بودند که از بین آنها نمونه ای به حجم 19 نوجوان 11 ساله دفتی شهر شیراز درسال تحصیلی 19 ۱۳۹۰بودند که از بین آنها نمونه ای به حجم 19 نوجوان 11 ساله مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون برای سنجش تاب آوری و از پرسشنامهٔ سلامت روانی عمومی برای سنجش اختلال سلامت روانی استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از رگرسیون چندگانه نشان داد که تاب آوری پیش بینی کنندهٔ منفی و معنادار نشانه های اختلال های جسمی، اضطرابی، کار کرد اجتماعی و برادران دانش آموزان با کم توانی ذهنی است. بنابراین پیشنهاد می شود با طراحی و اجرای برنامه های آموزش تاب آوری به عنوان یک برنامهٔ پیش گیری درجهٔ ت افزایش سلامت روانی نوجوانان دارای خواهر یا برادر با تاب آوری به عنوان یک برنامهٔ پیش گیری درجهٔ ت افزایش سلامت روانی نوجوانان دارای خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی اقدام شود.

واژههای کلیدی: تاب آوری، سلامت روانی ، خواهران و برادران، دانش آموزان با کم توانی ذهنی.

۱. دانشجوی دکتری روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی Email: sbshojaee@ut.ac.ir

۲. دانشیار روانشناسی دانشگاه تهران

۳. دانشیار روانشناسی دانشگاه تهران

۴. دانشیار روانشناسی دانشگاه تهران

مقدمه

وجود ناتوانی در یکی از فرزندان خانواده نه تنها بر والدین تأثیر می گذارد، بلکه می تواند مسائل گوناگونی را برای همهٔ اعضای خانواده ایجاد کند. زندگی خانواده، زمانی که یکی از فرزندان ناتوانی دارد، غالباً حول و حوش نیازهای آن کودک می چرخد. به همین دلیل والدین وقت کمتری برای گذراندن با سایر فرزندان دارند و همین امر باعث می شود که آن فرزندان فکر کنند؛ به اندازهٔ کودک دارای ناتوانی برای والدین حائز اهمیت نیستند و این مسأله به نوبه خود منجر به احساس ناخشنودی و مشکلات رفتاری در آنان می شود (آکسوی و برسین ییلدریم ۱۲۰۰۸، ۲۰۰۵، ۱۷۷۰، این گروه از کودکان به مرور متوجه می شوند که زندگی شان نسبت به زندگی همسالان شان متفاوت است. آنها نمی دانند که به سؤالات دیگران دربارهٔ خواهر یا برادر ناتوان شان چگونه پاسخ دهند (هوات زاگر آ و همکاران، دیگران دربارهٔ خواهر یا برادر معرض خطر ابتلا به آسیبها و اختلالهای گوناگون هستند.

در تأیید موارد مذکور، تحقیقات نشان می دهند که خواهران و برادران کودکان با کم توانی ذهنی استرس بسیاری را تجربهٔ می کنند و نسبت به کسانی که چنین کودکانی را در خانواده ندارند، بیشتر در معرض خطر مشکلات عاطفی، روان شناختی، اجتماعی و رفتاری قرار دارند (ویلیامز و همکاران، ۱۹۹۷،ص.۱۹۹۷ شارپ و روسیتر ۲۰۰۲،ص.۲۰۰۸). خواهران و برادران کودکان با کم توانی ذهنی به ویژه در دوران نوجوانی با مشکلات گوناگونی مواجه هستند که از جمله می توان به فشار ناشی از مسئولیت های مراقبتی و اختلالهای رفتاری کودک با کم توانی ذهنی (کاسکلی و گان ۱۹۹۳، ص.۱۹۹۳) اشاره کرد. همسو با یافتههای مذکور، تحقیقات نشان می دهند که اختلال سلوک، یرخاشگری و مشکلات تحصیلی در

^{1.} Aksoy & Bercinyildirim

^{2.} Houtzager

^{3.} Williams

^{4.} Sharpe & Rossiter

^{5.} Cuskelly & Gunn

دانش آموزان دارای خواهر و برادر با کم توانی ذهنی نسبت به دانش آموزانی که دارای خواهر و برادر عادی هستند (فیسمن و همکاران،۱۹۹۶،ص،۱۹۹۰؛ هانا و میدلارسکی ، و برادر عادی هستند (فیسمن و همکاران،۱۹۹۶،ص،۱۹۹۹ هانا و میدلارسکی کود یک کود ک با کم توانی ذهنی در خانواده فرصت هایی را برای رشد و پختگی، همدلی با مشکلات دیگران، تحمل تفاوت ها، افزایش شایستگی اجتماعی، مسئولیت پذیری و استقلال خواهران و برادران فراهم می نماید (وارن داد ۲۰۰۴، ۲۰۰۴،ص،۴۸).

در واقع اثرات متفاوت داشتن خواهر و برادر با کم توانی ذهنی بر افراد گوناگون، محققان را با این سؤال مواجه کرده است که چرا برخی از افراد به راحتی می توانند با مشکلات داشتن خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی کنار بیایند؛ اما برخی دیگر همچنان با مسائل و مشکلات مختلفی در گیر هستند (تبز 4 و همکاران،۲۰۰۱، 0 .

همكاران،۲۰۰۷،ص.۵۶۳).

محققان در پی پاسخگویی به سؤال مذکور به این نتیجه رسیدهاند که این کودکان از توان تاب آوری بیشتری برخوردارند (پترسون ۲۰۰۲،۰٫۰۰،۰۰۰ والش ۲۰۰۶،۰۰۰ نقل از علیزاده وکاوه، ۱۳۹۰،۰۰۰،۳۳۰ گروتبرگ ۲۰۰۳،۰۰۰،۱۳۹۰. تاب آوری یعنی اینکه افراد چگونه می توانند مشکلات زندگی خود را در عین داشتن استرس و فشار با موفقیت سپری کنند. این سازه بر اساس رویکرد مبتنی بر نقاط قوت ۹ بنا نهاده شده و حاکی از قابلیت افراد در کنار آمدن با مشکلات و خطرات می باشد (گیترمن و جرمین ۲۰۰۸،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰). بر این اساس

^{1.} Fisman

^{2.} Hannah & Midlaresky

^{3.} Warren Dodd

^{4.} Tebes

^{5.} Grant

^{6.} Patterson

^{7.} Walsh

^{8.} Grotberg

^{9.} Strengths-based approaches

^{10.} Gitterman & Germain

می توان گفت که خواهران و برادران دانش آموزان با کم توانی ذهنی که توان تاب آوری بیشتری دارند، قادرند در مقابله با انواع مشکلات عاطفی، شناختی، رفتاری و اجتماعی ناشی از داشتن خواهر یا برادر با ناتوانی عملکرد مناسبی داشته و از سلامت روانی بالاتری برخوردار باشند (برک ۲۰۰۴، ص۷۰۰-۷۹). در همین راستا، بریدلاو ۲۰۰۶، ص۳۳، معتقد است که یکی از مهمترین و اساسی ترین مبنای سلامت روانی افراد میزان تاب آوری آنها می باشد.

در پژوهشهای انجام شده در رابطهٔ با موضوع پژوهش در ایران، صالحی نژاد و بشارت (۲۰۱۰،ص.۲۰۷۷) با انجام دادن پژوهشی بر روی دانشجویان ورزشکار به این نتیجه رسیدهاند که بین تاب آوری و بهزیستی روانشناختی رابطهٔ مثبت معنی دار و بین تاب آوری و درماندگی روانشناختی رابطهٔ منفی معنی دار وجود دارد. همچنین در پژوهش آزادی و آزاد (۴۸۰،ص.۱۳۹۰) رابطهٔ بین تاب آوری و سلامت روانی مورد تأیید قرار گرفته است. افزون بر این در پژوهشهای رحیمیان بوگر و اصغر نژادفرید، (۱۳۸۷،ص.۶۷) و سامانی و همکاران (۱۳۸۶،ص.۲۹) نیز رابطهٔ بین تاب آوری و سلامت روانی تأیید شده است. شایان ذکر است که کاوه و همکاران (۱۳۹۰،ص.۶۰) تأثیر برنامههای

^{1.} Burke

^{2.} Breedlove

^{3.} Prince-Embury

^{4.} Carlton

^{5.} Cutuli

^{6.} Gutjahr

مداخلهای که بخشهایی از مهارتهای تابآوری را در برمی گیرند بر بهزیستی روانشناختی مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه رسیدهاند که برنامههای مداخلهای تابآوری باعث افزایش بهزیستی روانشناختی می شود.

در مجموع با مرور پژوهشهای انجام شده در این حیطه چنین استنباط می شود که تحقیقات موجود بیشتر بر روی افراد عادی صورت گرفته و در گروه افراد با نیازهای ویژه نیز به بررسی تأثیر مداخلههای تابآوری بر سلامتروانی و بهزیستی روان شناختی آنان پرداخته شده است. در واقع با وجود اهمیت سلامتروانی و تابآوری برای خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی، این مسأله در مورد آنان مورد غفلت واقع شده است. بنابراین ضرورت بررسی الگوی رابطهٔ بین تابآوری و سلامتروانی خواهران و برادران دانش آموزان با کم توانی ذهنی روشن است. با توجه به مطالب فوق هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی نقش پیش بینی کنندگی تابآوری بر نشانههای سلامتروانی در خواهران و برادران نوجوان دانش آموزان با کم توانی ذهنی است؛ همچنین، هدف دیگر این است که محققان دیگر بتوانند بر اساس یافتههای این پژوهش با طراحی و اجرای برنامههایی که تاب آوری را افزایش می دهند گامی در جهت پیش گیری از مشکلات سلامتروانی هم برای نوجوانان دارای خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی و هم برای سایر نوجوانان آسیب پذیر نوجوانان دارای خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی و هم برای سایر نوجوانان آسیب پذیر نوجوانان دارای خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی و هم برای سایر نوجوانان آسیب پذیر بردارند. بنابراین فرضیهٔهای پژوهش حاضر عبارتند از:

١. تاب آوري پيش بيني كنندهٔ نشانه هاي جسمي سلامت رواني است.

۲. تاب آوری پیش بینی کنندهٔ نشانه های اضطرابی سلامت روانی است.

۳. تاب آوری پیش بینی کنندهٔ نشانه های اختلال در کار کرد اجتماعی سلامت روانی است.

۴. تاب آوری پیش بینی کنندهٔ نشانه های افسردگی سلامت روانی است.

روش

پژوهش حاضر از نوع کاربردی و شیوهٔ انجام گرفتن آن همبستگی است.

جامعهٔ آماری: جامعهٔ آماری شامل کلیه خواهران و برادران نوجوان ۱۲–۱۸ سالهٔ دانش آموزان با کم توانی ذهنی شهر شیراز در سال تحصیلی ۱۳۹۰–۹۱ است.

روش نمونه گیری و حجم نمونه: در این پژوهش روش نمونه گیری خوشهای تصادفی بود. بدین صورت که ابتدا از میان نواحی چهارگانه آموزش و پرورش شهر شیراز دو ناحیه به شکل تصادفی انتخاب شد و در مدارس ابتدایی ویژهٔ کم توانی ذهنی نواحی انتخاب شده پرسشنامهٔ های سلامت روانی و تاب آوری بر روی کلیه خواهران و برادران ۱۲ تا ۱۸ ساله دانش آموزان ابتدایی با کم توانی ذهنی اجرا شد. شایان ذکر است که دسترسی به نمونه های این پژوهش از طریق بررسی پرونده های دانش آموزان با کم توانی ذهنی و مشاهدهٔ وضعیت سنی خواهران و برادران ۱۴ تا ۱۸ ساله شان انجام شده است. آزمودنی های این پژوهش ۹۱ سنی خواهران و برادران ۱۶ تا ۱۸ ساله شان انجام شده است. آزمودنی های این پژوهش دا برخوان ۱۲–۱۸ ساله (۵۰ دختر و ۴۱ پسر) بودند که خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی داشتند.

روش جمع آوری داده ها و ابزارهای آن

برای جمع آوری داده ها از ابزارهای زیر استفاده شده است:

پرسشنامهٔ سلامت روانی: این پرسشنامهٔ توسط گلدبرگ در سال ۱۹۷۸ ساخته شده است. فرم ۲۸ سؤالی پرسشنامهٔ مذکور که در این پژوهش به کار رفته است؛ دارای ۴ خرده مقیاس نشانههای جسمی، نشانههای اضطرابی، نشانههای اختلال در کار کرد اجتماعی و نشانههای افسردگی است. روش نمرهٔ گذاری آزمون بر اساس مقیاس لیکرتی(گزینهٔ الف= ۰، گزینهٔ + افسردگی است و نمرهٔ بالا در این پرسشنامهٔ نشاندهندهٔ اختلال به گزینهٔ + و گزینهٔ + و گزینهٔ + است و نمرهٔ بالا در این پرسشنامهٔ نشاندهندهٔ اختلال زیادتر در سلامت روانی افراد است. تقوی (۱۳۸۱، س. ۱۳۸۱) اعتبار این پرسشنامهٔ را بر اساس سه روش دوباره سنجی، تنصیفی و آلفای کرونباخ به ترتیب دارای ضرائب اعتبار + ۱٬۷۷۰، ست. همچنین ضرایب همبستگی بین خرده آزمونهای این پرسشنامهٔ با نمرهٔ کل در حد رضایت بخش و بین ۲/۷۰ تا ۱۸/۷ است. تحقیقات رضایی و همکاران با نمرهٔ کل در حد رضایت بخش و بین ۲/۷۰ تا ۱۸/۷ است. تحقیقات رضایی و همکاران

(۱۳۹۰،ص.۵۶) و ابراهیمی و همکاران (۱۳۸۶،ص۵) نیز با یافتههای تقوی همسو است و اعتبار و روایی این آزمون را تأیید می کنند.

مقیاس تاب آوری کانر و دیویدسون: این پرسشنامهٔ دارای ۲۵ سؤال است که توسط کانر و دیویدسون (۲۰۰۳، ص ۷۶) تهیه شده است. روش نمرهٔ گذاری آزمون بر اساس مقیاس لیکرتی از صفر (کاملاً نادرست) تا چهار (همیشه درست) است و برای اندازه گیری تاب آوری یک نمرهٔ کل محاسبه می شود. روایی مقیاس (به روش تحلیل عوامل و روایی همگرا و واگرا) و پایایی (به روش باز آزمایی و آلفای کرونباخ) توسط سازندگان آزمون در گروههای مختلف (عادی و در مخاطره) احراز شده است (کانر و دیویدسون،۲۰۰۳). در ایران، جو کار همین تحقیق گزارش شده که نتایج تحلیل عاملی به روش مؤلفه های اصلی بیانگر وجود یک عامل کلی در مقیاس بود. ملاک استخراج عوامل شیب منحنی اسکری و ارزش ویژه بالاتر از یک بود. شاخص KMO برابر ۱۹/۰ و ضریب کرویت بارتلت برابر با ۲۱۷۴ و در سطح یک بود. شاخص KMO برابر ۱۹/۰ و ضریب کرویت بارتلت برابر با ۲۱۷۴ و در سطح نتایج حاضر با یافته های دیگر مثل سامانی، جو کار و صحراگرد (۱۳۸۶؛ ص ۲۹۲) و محمدی نتایج حاضر با یافته های دیگر مثل سامانی، جو کار و صحراگرد (۱۳۸۶؛ ص ۲۹۲) و محمدی را بررسی نموده اند، همخوانی دارد.

يافته ها

در این بخش نتایج تحلیل رگرسیون برای پیشبینی چهار خرده مقیاس (نشانههای جسمی، نشانههای افسردگی) از روی نشانههای اضطرابی، نشانههای اختلال در کار کرد اجتماعی و نشانههای افسردگی) از روی تاب آوری فردی کانر و دیویدسون ارائهٔ شده است.

فرضيهٔ اول: تاب آوری پيش بيني كننده نشانه های جسمي سلامت رواني است.

جدول ۱: شاخصهای گرایش مرکزی و میزان همبستگی متغیر پیشبین و ملاک

سطح معنی داری	ضریب همبستگی	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص متغیرها
•/••1		1/44	٣	نشانههای
	-• /₩			جسمى
		17/11	V0/Y+	تابآورى

نتایج جدول ۱ نشان می دهد که همبستگی بین تاب آوری و نشانههای جسمی؛ منفی و معنی دار است $(r=-\cdot/5\Lambda p<,\cdot/\cdot1)$.

جدول ۲: شاخص ضریب همبستگی تعدیل شده متغیر پیشبین

انحرافاستاندارد	مجذور ضریب همبستگی	مجذور	همبستگی	شاخص
برآورد	تعدیل شده	همبستگی		مدل
1/40	•/2٦	•/£V	•/٦٨	1

همانطور که در جدول فوق مشاهده می شود متغیر پیشبین تاب آوری ۴۶ درصد از واریانس را توجیه می کند (مجذور ضریب همبستگی تعدیل شده: ۰/۴۶)

جدول ۳: شاخصهای تحلیل واریانس یکراهه (anova) جهت بررسی معنی داری کل مدل رگرسیون

سطح معنی داری	F	میانگین مجموع مجذورات	درجهٔ آزادی	مجموع مجذورات	شاخص مدل
•/••1	VA/17	187/187	١	187/187	رگرسيون
		1/44	۸۹	171/٨٥٨	باقيمانده
			٩٠	٣٠٤	کل

متغیر ملاک: نشانههای جسمی

متغیر پیشبینی کننده : تاب آوری

همان طور که در جدول π مشاهده می شود کل مدل رگرسیون در سطح $p<\cdot\cdot\cdot\cdot$ و $p<\cdot\cdot\cdot\cdot$ معنی دار است.

جدول ٤: شاخصهای تحلیل رگرسیون

سطح معنی داری	تاندارد شده t	ضرایب اس B	ضرایب استاندارد نشده B انحرافاستاندارد		شاخص مدل
•/••1	17/09	-•/ ₩	•/٨٩٤	۱۰/۸۰۲	مقدار ثابت
•/••1	۸/۸٤		•/•17	-•/1• &	تابآورى

جدول ۴ مدل رگرسیون ضریب بتای استاندارد شده برای ارزیابی سهم متغیر پیش بین p<(-1) تاب آوری را نشان می دهد که مقدار t و سطح معنی داری p<(-1) حاکی از این است که متغیر پیش بین اثر زیادی بر متغیر ملاک دارد.

فرضیهٔ دوم: تابآوری پیش بینی کنندهٔ نشانههای اضطرابی است.

جدول ٥: شاخصهای گرایش مرکزی و میزان همبستگی متغیر پیشبین و ملاک

سطح معنی داری	ضریب همبستگی	انحراف استاندار د	میانگین	شاخص متغير
		1/19	4/00	نشانههای اضطرابی
•/••1	-•/0٣	17/11	V0/Y+	تابآوری

نتایج جدول α نشان می دهد که همبستگی بین تاب آوری و نشانههای اضطرابی؛ منفی و معنی دار است

 $(r = -\cdot/\Delta \Upsilon, p < \cdot/\cdot 1)$

جدول ۶: شاخص ضریب همبستگی تعدیلشدهٔ متغیر پیشبین

انحرافاستاندارد برآورد	مجذورضریبهمبستگی تعدیل شده	مجذور همبستگی	همبستگی	شاخص مدل
1/71	•/YV0	•/٢٨٣	•/04	١

متغیر ملاک: نشانههای اضطرابی

متغیر پیشبینی کننده: تاب آوری

همانطور که در جدول فوق مشاهده می شود متغیر پیش بین تاب آوری ۲۷ درصد از واریانس را توجیه می کند (مجذور ضریب همبستگی تعدیل شده: ۰/۲۷)

جدول ۷: شاخصهای تحلیل واریانس یکراهه (anova) جهت بررسی معنی داری کل مدل رگرسیون

سطح معنی داری	F	میانگین مجموع مجذورات	درجهٔ آزادی	مجموع مجذورات	شاخص مدل
•/••1	™0/• ∧	9 • /771	١	9./771	رگرسيون
		7/0/7	۸٩	779/9·V	باقيمانده
			٩.	WY • / 0 TV	کل

متغیر ملاک: نشانههای اضطرابی

متغیر پیش بینی کننده: تاب آوری

همانطور که از جدول فوق بر می آید، کل مدل رگرسیون در سطح (۰/۰۱ p<۰/۰۱ و ۳۵/۰۸ معنی دار است.

جدول ۸: شاخصهای تحلیل رگرسیون

سطح معنی داری	t	ضرایب استاندارد شده B	انحرافاستاندارد	ضرایب استاندارد نشده B	شاخص مدل
•/••1	۹/ ۱۸	_+/0٣	1/+70	9/٧٧9	مقدار ثابت
*/**1	0/97		•/•18	_*/*A Y	تابآورى

جدول فوق مدل رگرسیون، ضریب بتای استاندارد شده برای ارزیابی سهم متغیر پیشبین $p<\cdot\cdot\cdot$ و سطح معنی داری $p<\cdot\cdot\cdot$ حاکی از این است که متغیر پیشبین اثر زیادی بر متغیر ملاک دارد.

فرضیهٔ سوم: تاب آوری پیش بینی کنندهٔ نشانه های اختلال در کار کرد اجتماعی است. جدول ۹: شاخص های گرایش مرکزی و میزان همبستگی متغیر پیش بین و ملاک

سطح معنی داری	ضریب همبستگی	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص
				متغير
•/••1		۴/٦٦	0/74	نشانههای اختلال
	_•/٦٦			دركاركرد اجتماعي
		17/11	V0/Y+	تابآورى

نتایج جدول ۹ نشان می دهد که همبستگی بین تاب آوری و اختلال در کارکرد اجتماعی؛ منفی و معنی دار است $(r=-\cdot/99,\,p<\cdot/\cdot1)$.

جدول ۱۰ : شاخص ضریب همبستگی تعدیل شده متغیر پیش بین

انحراف استاندارد برآورد	مجذورضریب همبستگی تعدیلشده	مجذورهمبستگي	همبستگ <i>ی</i>	شاخص
Y/VV	•/٤٣	•/٤٣	•/٦٦	١

همانطور که در جدول فوق مشاهده می شود متغیر پیش بین تاب آوری ۴۳ درصد از واریانس را توجیه می کند (مجذور ضریب همبستگی تعدیل شده: ۰/۴۳)

جدول ۱۱: شاخصهای تحلیل واریانس یکراهه (anova) جهت بررسی معنی داری کل مدل رگرسیون

سطح معنی داری	F	میانگین مجموع مجذورات	درجهٔ آزادی	مجموع مجذورات	شاخص مدل
•/••1	7./٣٣	٥٢٤/٦٩٠	١	٥٢٤/٦٩٠	ر گرسيون
		V/7V9	۸۹	717/272	باقيمانده
			٩٠	17.1/108	کل

متغیر پیش بینی کننده : تاب آوری متغیر ملاک: نشانه های اختلال در کارکرد اجتماعی متغیر پیش بینی کننده : تاب آوری متغیر ملاک: نشانه های اختلال در کارکرد اجتماعی همان طور که در جدول بالا مشاهده می شود کل مدل رگرسیون در سطح $p<\cdot\cdot\cdot$ 0 و $p<\cdot\cdot\cdot$ 0 معنی دار است.

جدول ۱۲: شاخصهای تحلیل رگرسیون

سطح معنی داری	t	ضرایب استاندارد شده ه	انحراف استاندارد	ضرایب استاندارد نشده B	شاخص ها مدل
*/**1	11/•1	_•/٦٦	1/447	Y•/YY1	مقدار ثابت
*/**1	٨/٢٦٦		•/• 45	_•/199	تابآورى

جدول ۱۲ مدل رگرسیون ضریب بتای استاندارد شده برای ارزیابی سهم متغیر پیش بین p<(0,0) حاکی از این است که متغیر پیش بین اثر زیادی بر متغیر ملاک دارد.

فرضیهٔ چهارم: تاب آوری پیش بینی کنندهٔ نشانه های افسردگی است.

جدول ۱۳: شاخصهای گرایش مرکزی و میزان همبستگی متغیر پیشبین و ملاک

سطح معنی داری	ضریب همبستگی	انحرافاستاندارد	میانگین	شاخص متغير
*/**1		1/22	Y /09	نشانههای افسردگ <i>ی</i>
	-*/20			السروني
		17/11	V0/Y*	تابآورى

نتایج جدول ۱۳نشان می دهد که همبستگی بین تاب آوری و نشانه های افسردگی؛ منفی و معنی دار است . ($r = - \cdot / \epsilon \Delta, p < \cdot / \cdot 1$).

جدول ۱٤: شاخص ضريب همبستگي تعديل شدهٔ متغير پيش بين

انحراف استاندارد برآورد	مجذور ضریب همبستگی تعدیل شده	مجذور همبستگی	همبستگی	شاخص مدل
1/49	•/197	•/٢•0	•/٤٥	١

همانطور که در جدول فوق مشاهده میشود متغیر پیشبین تاب آوری ۱۹/۶ درصد از واریانس را توجیه می کند(مجذور ضریب همبستگی تعدیل شده: ۰/۱۹۶).

جدول ۱۵: شاخصهای تحلیل واریانس یکراهه (anova) جهت بررسی معنی داری کل مدل رگرسیون

سطح	F	میانگین مجموع	درجهٔ آزادی	مجموع مجذورات	(شاخصها
معنیداری		مجذورات			مدل
•/••1	77/97	۳۸/۲۸٥	١	۳۸/۲۸٥	ر گرسيون
		1/774	۸٩	181/88	باقيمانده
			٩٠	1/1///0	کل

متغیر پیش بینی کننده : تاب آوری متغیر ملاک: نشانه های افسر دگی

همان طور که در جدول ۱۵ مشاهده می شود کل مدل رگرسیون در سطح ($P<\cdot/\cdot 1$, $p<\cdot/\cdot 1$ معنی دار است.

جدول ۱٦: شاخصهای تحلیل رگرسیون

سطح	t	ضرايب استاندارد	انحرافاستاندارد	ضرايب استاندارد	شاخص مدل
معنی داری		شده ۵		نشده B	
•/••1	A/1V	-•/£0	•/٨٥٦	7/998	مقدار ثابت
•/••1	٤/٨٠		•/•11	-•/•08	تابآورى

جدول ۱۶ مدل رگرسیون ضریب بتای استاندارد شده برای ارزیابی سهم متغیر پیش بین p<(1,1) حاکی از این است که متغیر پیش بین اثر زیادی بر متغیر ملاک دارد.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش پیش بینی کنندگی تاب آوری بر نشانههای سلامتروانی انجام شد. نتایج نشان داد که تابآوری قادر به پیش بینی نشانه های اختلال سلامتروانی(نشانههای جسمی ، نشانههای اضطرابی ، نشانههای اختلال در کارکرد اجتماعی و نشانههای افسردگی) است. زیرا هر چهار فرضیهٔ این پژوهش به طور معنی دار تأیید شد. این نتیجه همسو با پژوهشهای پرینس– امبوری (۲۰۰۸،۵۲)، کارلتون و همکاران (۲۰۰۶،ص.۲۰۱۱)، کاتولی و همکاران (۲۰۰۶،ص.۲۸۵)، گاتجار (۲۰۰۷،ص.۳۵)، صالحی نژاد و بشارت (۲۰۱۰، ص۷۵۷)، آزادی و آزاد (۱۳۹۰، ص.۴۸) ، کاوه و همکاران (۱۳۹۰،ص.۱۲۹)، علیزاده و کاوه (۱۳۹۰،ص.۶)، رحیمیان بوگر و اصغرنژادفرید (۱۳۸۷، ص. ۶۲) و سامانی و همکاران (۱۳۸۶، ص. ۲۹۰) است. در تأیید یافتههای این یژوهش، پرینس- امبوری (۲۰۰۸،۵۲) و کارلتون و همکاران (۲۰۰۶،ص.۲۹۱) دریافتهاند که نوجوانانی که از تابآوری بالاتری برخوردارند، سلامت روانشان نیز بهتر است. همچنین کاتولی و همکاران (۲۰۰۶،ص.۲۸۵) و گاتجار (۲۰۰۷،ص.۳۵) به این نتیجه رسیدهاند که بین تاب آوری و سلامتروان رابطهٔ معنی دار وجود دارد. در همین راستا، صالحی نژاد و بشارت (۲۰۱۰، ۷۵۷) دریافتهاند که بین تابآوری و بهزیستی روانشناختی رابطهٔ مثبت معنیدار و بین تابآوری و درماندگی روانشناختی رابطهٔ منفی معنی دار و جود دارد. همچنین در پژوهش آزادی و آزاد (۱۳۹۰، ۴۸.۰۰۰) رابطهٔ بین تاب آوری و سلامت روانی مورد تأیید قرار گرفته است. افزون بر این، در پژوهش های رحیمیان بوگر و اصغرنژادفرید(۱۳۸۷،ص.۶۲) و سامانی و همکاران (۱۳۸۶،ص.۲۹۰) نیز رابطهٔ بین تاب آوری و سلامت روانی تأیید شده است. همچنین همسو با یافته های یاد شده، کاوه و همکاران(۱۳۹۰،ص.۱۱۹) و علیزاده و کاوه(۱۳۹۰،ص۶) نیز به این نتیجه رسیدهاند که برنامههای مداخلهای تاب آوری باعث افزایش بهزیستی روانشناختی می شود.

همان طور که ملاحظه شد، یافته های پژوهش حاضر نشان داد که تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کنندهٔ نشانه های جسمی سلامت روانی خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی است -7/9, -17/9, -18/9. یعنی با افزایش تاب آوری خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی، اختلال در نشانههای جسمی سلامت روانی کاهش می یابد. در تفسیر این یافته می توان گفت که افراد با تاب آوری بالاتر، تغذیه سالم تر و مراقبت جسمی بهتری دارند و همین امر باعث می شود که کمتر دچار بیماری ها و اختلالهای جسمی گردند. در تأیید این موضوع ساووکا و همکاران (۲۰۰۱، س. ۲۲۴) به این نتیجه رسیده اند که هر چه افراد از تاب آوری بالاتری برخوردار باشند، رفتارهای مراقبت جسمی را بیشتر به کار می گیرند. همچنین مسد (۸۰۰ می باین می کند که افراد با تاب آوری بالا، با تغذیهٔ مناسب و مراقبت از سلامت جسمی می توانند بر سلامت روانی شان تأثیر بگذارند. بر این اساس می توان گفت که افراد با تاب آوری بالاتر با تغذیه مناسب و مراقبت جسمی بهتر و غلبه بر استرسهای زندگی، کمتر دچار مشکلات تغذیه مناسب و مراقبت جسمی می گردند.

همچنین یافته های پژوهش نشان داد که تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کنندهٔ نشانه های اختلال در کار کرد اجتماعی سلامت روانی خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی است(-1)/p < -1/p < -1

^{1.}Savoca

^{2.}Massad

دیکنز (۲۰۰۵، س. ۳۶۳) به این نتیجه رسیده است که خواهران و برادران افراد با کم توانی ذهنی که از گروههای حمایتی همسالان شان برخوردارند و دسترسی بیشتری به حمایت های اجتماعی دارند؛ از مشکلات روانشناختی کمتری برخوردار هستند. در واقع افراد با تاب آوری بالا مهارت های ارتباط با دیگران را خیلی خوب آموخته اند و طیف وسیعی از مهارت ها و راهبردهای اجتماعی شامل مهارتهای گفتگو، جرأتمندی و گوش دادن، آمادگی برای گوش دادن به دیگران واحترام گذاشتن به احساسات و عقاید دیگران که در تعاملات اجتماعی بسیار مهم است، دارا هستند (آلپرستین و رمان ۲۰۰۳، س. ۲۷۰، بنابراین می توان بیان کرد که افراد تاب آور شبکهٔ حمایتی و عاطفی محکمی دارند و چنین ارتباطهایی به آنها کمک می کند، دربارهٔ نگرانی ها و چالشهای خود با کسی صحبت کنند، از مشورت، همدلی و همراهی آنها بهره مند شوند، روابط اجتماعی مثبتی برقرار کنند و در مواجهه با مسائل اجتماعی راه حلهای مناسب را کشف کنند و همین امر باعث می شود که کار کرد اجتماعی بهتری داشته باشند.

همچنین یافته های پژوهش نشان داد که تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کنندهٔ نشانه های اضطرابی سلامت روانی خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی است (۱۸۰۱–۹/۱۸,p<-۰/۰۰) یعنی با افزایش تاب آوری خواهران و برادران دانش آموزان کم توان و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی، نشانه های اضطرابی سلامت روانی کاهش می یابد. این یافته با یافته های بیتیسیکا و همکاران (۲۰۰۷، ص. ۱۴۳۳) که نشان داده اند تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کنندهٔ اضطراب است، همخوانی دارد. همچنین برنس و همکاران (۲۰۰۱، ص. ۲۰۱۱) نیز به این نتیجه رسیده اند که تاب آوری پیش بینی کننده اضطراب است. در تفسیر این یافته می توان گفت که افراد با تاب آوری بالا می پذیرند که، موانع بخشی از زندگی هر انسان است، دارای منبع کنترل درونی هستند، از مهارت های حل مسئله زندگی هر انسان است، دارای منبع کنترل درونی هستند، از مهارت های حل مسئله

^{1.}Dykens

^{2.} Alperstein & Raman

^{3.}Bitsika

^{4.}Burns

برخوردارند و از راهبردهای مقابلهای مطلوب استفاده می کنند که به آنها کمک می کند تا با شرایط اضطرابزا به طور مؤثر مقابله کنند (تا گد و فردریکسون ۲۰۰۷، ص. ۲۰۵۳). ویلیامز و میکلسون ۲۸۴، روری (۲۸۴، س. ۲۸۴) نیز تأیید می کنند که با افزایش تاب آوری، اضطراب کاهش می یابد. افزون بر این رز و همکاران (۲۰۱۰، ص. ۴۰۰) به این نتیجه رسیدهاند که آموزش شناختی رفتاری تاب آوری باعث پیشگیری از اضطراب می شود. بر این اساس می توان استنباط کرد که افراد تاب آور مهارتهای لازم برای مقابله با اضطراب را کسب می کنند و در مواقع لزوم به طور مؤثر از این مهارتها استفاده می کنند که همین عامل باعث کاهش اضطراب در آنها می شود.

افزون بر این یافته های پژوهش نشان داد که تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کنندهٔ نشانه های افسرد گی سلامت روانی خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی است (B=-1/40,t=4/10,t=4) یعنی با افزایش تاب آوری خواهران و برادران دانش آموزان کم توان ذهنی، نشانه های افسرد گی سلامت روانی کاهش می یابد. این یافته با یافته های همدال و همکاران (۲۰۱۱، س. ۳۱۴) که نشان داده اند تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کننده افسرد گی است، همسو می باشد. همچنین بیتیسیکا و همکاران معنی دار پیش بینی کننده افسرد گی است، همسو می باشد. همچنین بیتیسیکا و همکاران (۲۰۰۷، س. ۲۰۲۰) نیز نشان داده اند که تاب آوری به طور منفی و معنی دار پیش بینی کنندهٔ افسرد گی است. همچنین وینگو و این نتیجه رسیده اند که تاب آوری پیش بینی کنندهٔ افسرد گی است. همچنین وینگو و همکاران (۲۰۱۰، س. ۲۰۱۰) نیز تأیید نمو ده اند که با افزایش تاب آوری، افسرد گی کاهش همکارانش (۲۰۱۰، س. ۲۰۱۰) نیز تأیید نمو ده اند که با افزایش تاب آوری، افسرد گی کاهش می یابد. هماهنگ با پژوهش های یاد شده، گیلهام و همکاران (۲۰۰۷، س. ۹) اثر بخشی می یابد. هماهنگ با پژوهش های یاد شده، گیلهام و همکاران (۲۰۰۷، س. ۹) اثر بخشی می یابد. هماهنگ با پژوهش های یاد شده، گیلهام و همکاران (۲۰۰۷، س. ۹) اثر بخشی می یابد. هماهنگ با پژوهش های افسرد گی نوجوانان را مورد تأیید قرار داده اند. در

^{1.}Tugade& Fredrickson

^{2.}Williams& Mickelson

^{3.}Rose

^{4.}Hjemdal

^{5.}Wingo

^{6.}Gilham

تفسیر این یافته می توان بیان کرد که نوجوانان تاب آور دارای عزت نفس بالایی هستند، فعالیتهای جسمی و اجتماعی بیشتری دارند، در مواجهه با مشکلات از راهبردهای مقابلهای مطلوب استفاده می کنند، از سرمایههای اجتماعی بهتر بهره می برند و از حمایتهای اجتماعی بیشتری برخوردارند که مجموعه این عوامل باعث کاهش نشانههای افسردگی در آنان می شود (دومانت و پروواست ۱۹۹۹، س. ۱۳۴۳). در واقع این افراد به جای انزوا و گوشه گیری و عزلت نشینی، با دوستان، همسالان و اعضای خانوادهٔ خود ار تباط برقرار می کنند و مشکلات شان را با آنها در میان می گذارند و هر زمان که ضرورت ایجاب کند، از این منابع درخواست کمک می کنند (و کرلی و همکاران، ۲۰۰۷، س. ۱۰) و به جای درون ریزی مسائل و مشکلات، هیجانات خود را به شیوهٔ مثبت بیان می کنند و از راهبردهای حل مسأله مناسب استفاده می کنند (تاگد و فردریکسون، ۲۰۰۷، س. ۲۱۷). در برابر افسردگی مقاوم می سازد. به همین دلیل هر چه تاب آوری افراد افزایش می بابد، در برابر افسردگی در آنها کاهش می بابد.

از محدودیتهای پژوهش حاضر این است که آزمودنیهای این پژوهش را فقط نوجوانان سنین ۱۲ ماله که دارای خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی هستند، تشکیل می دهد؛ بنابراین تعمیم نتایج به خواهران و برادران سایر سنین یا آنهایی که خواهر یا برادر با ناتوانیهای دیگر دارند، باید با احتیاط انجام شود.

ييشنهاد حاصل از يافتهها:

یافته های این پژوهش می تواند به متخصصان طراحی برنامه های مداخله ای کمک نماید تا با طراحی و اجرای برنامه های افزایش تاب آوری به افراد دارای خواهر یا برادر با کم توانی ذهنی یاری نمایند تا دچار مشکلات سلامت روانی مثل افسر دگی، اضطراب یا اختلال در کار کرد

^{1.} Dumont&Provost

^{2.}Wekerle

اجتماعی نگردند. همچنین پیشنهاد می شود با طراحی و اجرای برنامههای آموزش تاب آوری به عنوان یک برنامهٔ پیش گیری درجهٔت افزایش سلامت روانی نوجوانان دارای خواهر یا برادر با کم توان ذهنی اقدام شود.

پیشنهاد حاصل از تجربهٔ محقق:

پیشنهاد می شود پژوهشهای دیگری با این موضوع روی خواهران و برادران افراد با ناتوانی های دیگر در سنین مختلف (کودکی و بزرگسالی) انجام شود. همچنین میزان تاب آوری و سلامت روانی خواهران و برادران افراد با انواع ناتوانی با کسانی که خواهر یا برادر عادی دارند مورد مقایسهٔ قرار گیرد.

منابع

ابراهیمی، امراله؛ مولوی، حسین؛ موسوی، سیدغفور؛ برنامنش، علیرضا و یعقوبی، محمد(۱۳۸۶). ویژگیهای روان سنجی، ساختار عاملی، نقطه برش بالینی، حساسیت و ویژگی پرسشنامهٔ سلامت عمومی ۲۸ سؤالی (GHQ) در بیماران ایرانی مبتلا به اختلالات روانپزشکی. تحقیقات علوم رفتاری،۱۲۵)، ۵-۱۲.

آزادی، سارا و آزاد، حسین (۱۳۹۰). برررسی رابطهٔ حمایت اجتماعی، تاب آوری و سلامت روانی دانشجویان شاهد و ایثار گر دانشگاه های شهر ایلام. مجلهٔ علمی و پژوهشی طب جانباز، سال سوم، ش.۱۲.ص.۴۸.

تقوی، سیدمحمدرضا(۱۳۸۱). بررسی روایی و اعتبار پرسشنامهٔ سلامت عمومی. مجلهٔ روانشناسی، دورهٔ ۵، شمارهٔ ۲۰، ۳۸۱–۳۹۸.

جو کار، بهرام (۱۳۸۶). نقش واسطه ای تاب آوری در رابطهٔ بین هوش هیجانی و هوش عمومی با رضایت از زندگی. روانشناسی معاصر،۲ (۲)، ۳-۱۲.

رحیمیان بوگر، اسحق و اصغرنژاد فرید، علی اصغر (۱۳۸۷). *رابطهٔ سرسختی روانشناختی و خود تاب*آوری با سلامت روان جوانان و بزرگسالان بازمانده مناطق زلزله زدهٔ شهرستان بم. روانپزشکی و

روان شناسی بالینی ایران، سال چهاردهم، شمارهٔ ۱، ۶۲-۷۰.

رضایی، سجاد، صالحی، ایرج، یوسف زاده چابک، شاهرخ، موسوی، حشمت الله و کاظم نژاد، احسان (۱۳۹۰). بررسی ساختار عاملی، نقطه برش بالینی و ویژگی های روانسنجی نسخهٔ ۲۸ سؤالی پرسشنامهٔ سلامت عمومی در بیماران دچار آسیب مغزی تروماتیک. مجلهٔ دانشگاه علوم پزشکی گیلان، ۷۰-۷۲:۷۸.

سامانی، سیامک. جو کار، بهرام. صحراگرد، نرگس (۱۳۸۶). تاب آوری، سلامت روانی و رضایت مندی از زندگی. روان پزشکی و روان شناسی بالینی ایران، سال سیز دهم، شمارهٔ ۳، ۲۹۰-۲۹۵.

- علیزاده، حمید و کاوه، منیژه(۱۳۹۰). تدوین برنامهٔ پرورش تاب آوری و بررسی تأثیر آن بر بهزیستی روانی نوجوانان با اختلالهای رفتاری برون نمود و درون نمود. پژوهشکدهٔ کودکان استثنایی، سازمان آموزش و پرورش استثنایی کشور.
- کاوه،منیژه، علیزاده، حمید، احدی، حسن، دلاور، علی و اسکندری، حسین(۱۳۹۰). تدوین برنامهٔ افزایش تاب آوری در برابر استرس و تأثیر آموزش آن بر مؤلفه های کیفیت زندگی والدین دارای کودک کم توان دهنی خفیف. فصلنامهٔ ایرانی کودکان استثنایی، ۴، ۱۴۰–۱۱۹.
- Aksoy, A. B, Becinyildinim, G (2008). A study of the relationships and acknowledgment of non-disabled children with disabled siblings. *Educational Science: Theory and Practice*, 8(3).769-779.
- Alperstein, G., & Raman, S. (2003). Promoting mental health and emotional well-being among children and youth: a role for community child health?. *Child Care Health*, 29(4):269-74.
- Bitsika,v., Sharpley. C. F.,& Peters,K.(2010). How is resilience associated with anxiety and depression? Analysis of factor score interactions within a homogeneous sample. *German Journal Psychiatry*, 13,9-16.
- Breedlove, A. (2006). The relationship between resilience and mental health recovery. A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of philosophy in psychology in university of Toledo.
- Burke, P. (2004). *Brothers and Sisters of Children with Disabilities*. New York: Jessica Kingsley Publishers.
- Burns, R. A., Fellow, P., Anstey, K.J., Windsor, T.D.(2011). Subjective well-being mediates the effects of resilience and mastery on depression and anxiety in a large community sample of young and middle-aged adults. *Australian and New Zealand journal of psychiatry*, 45(3):240-8.
- Carlton, B. S., Goebert, D. A., Miyamoto, R. H., Andrade, N. N., Hishinuma, E. S., Makini, G. K., Yuen, N. Y. C., Bell, C. K., McCubbin, L. D., Else, I. R. N., & Nishimura, S. T. (2006). Adolescents Resilience, family adversity and well-being among

- Hawaiian and non-Hawaiian adolescents. *International Journal of Social Psychiatry*, 52; 291-297.
- Connor, K. M. and Davidson, J. R.T. (2003). Development of a new Resilience Scale: The Conner-Davidson Resilience Scale (CD-RISC). *Depression and Anxiety*, 18,76–82.
- Cuskelly M. & Gunn, P. (1993). Maternal reports of behavior of siblings of children with Down syndrome. *American Journal on Mental Retardation*, 97, 521-529.
- Cutuli, J.J. Chaplin, T. M. Gilham, J. E., Reivich, K. J., and Seligman, M.E.P.(2006). Preventing Co-Occurring Depression Symptoms in Adolescents with Conduct Problems. The Penn Resiliency Program. *New York Academy of Sciences*, 1094: 282–286.
- Dumont, M., & Provost, M.A. (1999). Resilience in Adolescents: Protective Role of Social Support, Coping Strategies, Self-Esteem, and Social Activities on Experience of Stress and Depression. *Journal of Youth and Adolescence*, 28(3),243-263.
- Dykens, E. M. (2005). Happiness, well-being, and character strengths: Outcomes for families and siblings of persons with mental retardation. *Mental Retardation*, 43(5), 360 364.
- Fisman, S., Wolf, L., Ellison, D., Gillis, B., Freeman, T. & Szatmari, P. (1996). Risk and Protective Factors Affecting with Adjustment of siblings of children with chronic disabilities. *Journal of American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 35 (11), 1532-1541.
- Gillham, J.E., Reivich, K.J., Freres, D.R., Chaplin, T.M., Shatté, A.J., Samuels, B., Elkon, A.G.L., Litzinger, S., Lascher, M., Gallop, R., & Seligman, M.E.P. (2007). School-based prevention of depressive symptoms: A randomized controlled study of the effectiveness and specificity of the Penn Resiliency Program. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 75, 9-19.
- Gitterman, A. & Germain, C.B. (2008). *The life model of social work practice*. New York: Columbia University Press.
- Grant, G., Ramcharan, P. and Flynn, M.(2007). Resilience in Families with Children and Adult Members with Intellectual

- Disabilities: Tracing Elements of A Psycho-Social Model. *Journal of Applied Research in Intellectual Disabilities*, 20, 563–575.
- Grotberg, H. (2003). A Guide to Promoting Resilience in Children: Strengthening the Human Spirit. *Early Childhood Development*, 14(5), 573–584
- Gutjahr, A. R. (2007). Child Resilience Program: An Intervention for Children of Chronically Mentally Ill Parents. *A Dissertation Submitted for the Degree of Doctor of Psychology At the School of Psychology, Spalding University.*
- Hannah, M.E. & Midlarsky, E.(1999). Competence and adjustment of siblings with mental retardation. *American Journal on Mental Retardation*, 104 (1), 22-37.
- Hjemdal, O., Vogel, P. A., Solem, S., Hagen, K., & Stiles, T.C.(2011). The relationship between resilience and levels of anxiety, depression, and obsessive—compulsive symptoms in adolescents. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 18(4), 314–32.
- Houtzager, B. A., Grootenhuis, M.A., Caron, H.N., & Last, B.F.(2005). Sibling self-report, parental proxies, and quality of life: The importance of multiple informants for siblings of a critically ill child. *Pediatric Hematology and Oncology*, 22(1), 25-40.
- Massad, S.G.(2008). Nutrition, mental health related of Quality of life of Palestinian preschoolers resilience and vulnerability. A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of Doctor of philosophy in university of Wisconsin.
- Patterson J. (2002) Integrating family resilience and family stress theory. *Journal of Marriage and the Family*, 349–60.
- Prince-Embury, S. (2008). The Resiliency Scales for Children and Adolescents, Psychological Symptoms, and Clinical Status in Adolescents. *Canadian Journal of School Psychology*, 23,1, 41-56.
- Rose, H., Miller, L., Martinez, Y. (2010). Friends for Life": The Results of a Resilience-Building, Anxiety-Prevention Program in a Canadian Elementary School. *Professional School Counseling*, 12(6), 400-407.
- Salehi Nezhad, M.A. Besharat, M. A.(2010). Relations of resilience

- and hardiness with sport achievement and mental health in a sample of athlete. *procedia social and behavioral sciences journal*, 5, 757–497.
- Savoca MR, Miller CK.(2001). Food selection and eating patterns: themes found among women with type 2 diabetes mellitus. *Journal of Nutrition Education*,33,224-233.
- Sharpe, D. & Rossiter, L., (2002). Siblings of Children With a Chronic Illness: A Meta-Analysis. *Journal of Pediatric Psychology*, 27(8), 699–710.
- Tebes, J. K., Kaufman, J. S., Adnopoz, J., and Racusin, G.(2001). Resilience and Family Psychosocial Processes Among Children of Parents with Serious Mental Disorders. *Journal of Child and Family Studies*, 10(1), 115–136.
- Tugade, M. M.,& Fredrickson, B. L.(2007). Regulation of positive emotions: Emotion regulation strategies that promote resilience. *Journal of Happiness Studies*, 8,311-333.
- Warren Dodd, L.(2004). Supporting the siblings of young children with disabilities. British *Journal of Special Education*, 31(1),41-49.
- Wekerle, C., Waechter, R.L., Leung, E., & Leonard, M. (2007). Adolescence: A Window of Opportunity for Positive Change in Mental Health. *First Peoples Child & Family Review*, 3(2),8-16.
- Williams, P.D., Hanson, S., Karlin, R., Ridder, L., Liebergen, A., Olson, J., Barnard, M. U., & Tobin-Rommelhart, S.(1997). Outcomes of a nursing intervention for siblings of chronically ill children: a pilot study. *Journal of the Society of Pediatric Nurses*, 2(3), 127-37.
- Williams, S. L.& Mickelson, K.D.(2004). The Nexus of Domestic Violence and Poverty: Resilience in Women's Anxiety. *Violence Against Women*, 10(3),283-293.
- Wingo, A.P., Wrenn, G., Pelletier, T., Gutman, A. R., Bradley, B. & Ressler, K. J.(2010). Moderating effects of resilience on depression in individuals with a history of childhood abuse or trauma exposure. *Journal of Affective Disorders*, 126(3),411-414.